

Про маму - Джерело

Написав Вікторія Супрунюк
П'ятниця, 07 грудня 2012, 13:35

Людей багато на землі,
Але найрідніші наші матері.
Вони про нас з дитинства дбають
Та інколи ночей не досипають.

Буває так, що серед ночі –
Заплакані в матусі очі.
За дітей своїх благає Бога,
Щоб не зустрілись у житті нам горе і тривога.

Як були ми ще малими,
Непослушними, пустими,
То матуся нас до себе пригортала,
Добром і ласкою нас зігрівала.

На руках вона носила.
Мама для дітей своїх всіх мила.
Вона нам все завжди прощає
Образу від нас не помічає.

А як образить хтось її дитину,
То вона обітре їй гірку сльозину,
Обніме ніжними руками
І скаже: «Не плачте дітки, мама з вами.

Тільки мене не забувайте,
Де не будете, додому прижайте.
Буду вас завжди чекати,
Бо я ваша рідна мати.»

І як її не можна шанувати!
Хоча діти стають про це забувати.
Інколи слова болючі скажуть,
А вони у мами в серденьку заляжуть.

Краще не робити цього,
Щоб потім не пожати свого.
Бо не вічною є мати,
Її потрібно поважати.

Їхнє серце здатне скільки пробачати,
Що не можна всього порохувати.
Спасибі вам за все, рідненькі мами,
Ми дуже гордимось вами!